

Sygn. akt VII Ka 1005/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie: SO Andrzej Żurawski,

SO Małgorzata Tomkiewicz

Protokolant sekr. sądowy Elżbieta Łotowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Kuleszy-Chaleckiej

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013r.

sprawy K. S.

o przestępstwo z art. 52 pkt.2 ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 20 sierpnia 2013r., sygn. akt II K 360/13

I uchyla rozstrzygnięcie z pkt. II sentencji zaskarżonego wyroku i w tej części przekazuje go Sądowi Rejonowemu w Bartoszycach do ponownego rozpoznania,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III koszty procesu za postępowanie odwoławcze w części utrzymującej wyrok w mocy ponosi Skarb Państwa,

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat S. Z.kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego K. S.w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku VAT od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 1005/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bartoszycach wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2013r. w sprawie II 360/13

K. S.oskarżonego o to, że w dniu 11 marca 201r. w miejscowości K.posiadał bezprawnie trofea zwierząt łownych postaci: trzech sztuk poroży wraz z czaszkami pochodzące od samców saren (kozłów) i dwie sztuki poroży pochodzące od samców jelenia szlachetnego (byków) w ten sposób, że znalazł je w lesie i przywłaszczył sobie

tj. o czyn z art.52pkt.2 ustawy prawo łowieckie

orzekł

I oskarżonego K. S. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II na podstawie art.230§2 kpk zwrócił oskarżonemu K. S. dowody rzeczowe w postaci poroża samca jelenia szlachetnego wraz z częścią czaszki, poroża samca jelenia szlachetnego o długości 30 cm wraz z częścią czaszki, poroża samca sarny o długości 15 cm wraz z częścią czaszki, poroża samca sarny o długości 15 cm wraz z częścią czaszki, poroża samca sarny o długości 10 cm wraz z częścią czaszki zapisanych za (...) Księgi przechowywanych przedmiotów Sadu Rejonowego w Bartoszycach.

Od powyższego wyroku apelację złożył prokurator zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonego i zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że brak jest wystarczających dowodów do uznania, że oskarżony wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanych trofeów i w konsekwencji niezasadne uniewinnienie go do czynu z art. 52 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie podczas gdy całościowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do przeciwnego wniosku.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja co do zasady nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie i zasadnie przyjął, że brak jest dowodów na to, że K. S. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Swoje ustalenia Sąd oparł o prawidłową analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. Apelacja w istocie nie wskazuje na takie okoliczności, które nie były przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. Dowody zgromadzone w przedmiotowej sprawie pozwalają na ocenę zachowania oskarżonego pod kątem przestrzegania obowiązujących przepisów prawa i jednocześnie uznanie, iż K. S. swoim zachowaniem nie naruszył dyspozycji art. 52 pkt. 2 przedmiotowej ustawy. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i należy jedynie zaakcentować niektóre elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska prokuratora w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. I sentencji.

Przede wszystkim zauważyć należy, że nie sposób podążyć jest wersji oskarżonego co do podawanych przez niego okoliczności wejścia w posiadanie trofeów. Wyjaśnienia K. S. co do miejsca i czasu znalezienia poroży nie mogą być skutecznie zakwestionowane. W czasie tych zdarzeń oskarżony był sam a ponadto na uwadze należy mieć i to, że już podczas przeszukania pomieszczeń oskarżony w tożsamy sposób relacjonował o tych okolicznościach funkcjonariuszowi policji.

Trafnie również wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na mankamenty opisu czynu zawarte w akcie oskarżenia albowiem wskazany przepis penalizuje wejście w posiadanie bezprawnie pozyskanych trofeów a nie ich bezprawne posiadanie.

W tej sytuacji argumentacja zwarta w apelacji prokuratora w żaden sposób nie może spowodować uznania, że wyrok winien być uchylony w zakresie uniewinnienia K. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie ma bowiem dowodów na to, że oskarżony wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanych trofeów przy czym na uwadze nadzy mieć i to, że przestępstwo z art. 52 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie może być pełnione jedynie z winy umyślnej.

Natomiast zgodzić się należało z uwagami zawartymi w uzasadnieniu apelacji co do potrzeby ponownego rozpoznania sprawy w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji. W ocenie Sądu Okręgowego w tym zakresie celowym jest ponowne poddanie analizie zebranego materiału dowodowego z uwzględnieniem norm zawartych w przedmiotowej ustawie w zakresie wskazania uprawnionego co do posiadania zabezpieczonych trofeów podmiotu, zwłaszcza regulacji z art. 15 i

wydanego na jego podstawie rozporządzenia. Jest to o tyle konieczne o ile zważy się, że faktycznie Sąd Rejonowy nie uzasadnił takiego sposobu rozstrzygnięcia ograniczając się jedynie do ponownego wskazania art.230§2 kpk- porównaj k.102

Mając powyższe na uwadze i nie dzieląc istoty zarzutu zawartego w apelacji zaskarżony wyrok jako prawidłowy utrzymano w mocy w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. I sentencji, natomiast do ponownego rozpoznania przekazano sprawę co do postanowienia zawartego w pkt. II wyroku – art.437§1i2 kpk i art.438pkt.1-3 kpk.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze w części utrzymującej w mocy rozstrzygnięcie w zakresie uniewinnienia K. S. orzeczono w myśl art.632pkt.2 kpk.

O opłacie i podatku VAT od opłaty należnych obrońcy z urzędu orzeczono w myśl art.29 ustawy prawo o adwokaturze i stosownego rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy.